

³¹De törekedjete a fontosabb kegyelmi ajándékokra. Ezen felül megmutatom nektek a legkiválóbb utat.

¹Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengőcimbalm. ²És ha prófétálni is tudok, ha minden titkot ismerek is, és minden bölcsességnek birtokában vagyok, és ha teljes hitem van is, úgyhogy hegyeket mozdíthatok el, szeretet pedig nincs bennem: semmi vagyok. ³És ha szétszatom az egész vagyonomat, és testem tűzhalálra szánom, szeretet pedig nincs bennem: semmi hasznom abból. ⁴A szeretet türelmes, jóságos; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. ⁵Nem viselkedik bántóan, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a rosszat. ⁶Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal. ⁷Mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr. ⁸A szeretet soha el nem múlik. De legyen bár prófétálás: el fog töröltetni; legyen nyelveken való szólás: meg fog szűnni; legyen ismeret: el fog töröltetni. ⁹Mert töredékes az ismeretünk, és töredékes a prófétálásunk. ¹⁰Amikor pedig eljön a tökéletes, eltöröltetik a töredékes. ¹¹Amikor gyermek voltam, úgy szóltam, mint gyermek, úgy éreztem, mint gyermek, úgy gondolkoztam, mint gyermek; amikor pedig férfvá lettem, elhagytam a gyermeki dolgokat. ¹²Mert most tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről színre; most töredékes az ismeretem, akkor pedig úgy fogok ismerni, ahogyan engem is megismert az Isten. ¹³Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három; ezek közül pedig a legnagyobb a szeretet.

Kedves Testvéreim!

Mai alapigénk a Szentírás egyik legismertebb szakasza. A szeretethimnusz. Sokszor idézik Pál apostol sorait, és nálam éppen ehhez a templomhoz kapcsolódik egy művészi szintű előadása. Már nem emlékszem, hogy milyen alkalom volt, talán egy ünnepi istentisztelet, amikor Bánffy György felállt itt az első sorban, és előadta, úgy, hogy máig a fülemben csengenek a mondatok.

Többször kéri esküvők, temetések alkalmával is, hogy „azok a szeretetről szóló mondatok, ha elhangozhatnának a Bibliából”.

Megmondom őszintén, hogy félve nyúlok hozzá mai alapigénkhez. Miért?

Vince fiam a maga lassan két évével, nagyon érdeklődő főleg a műszaki dolgok után. Meg kell vizsgálnia, mi hogyan működik. De nem csupán kívülről vizsgálja, hanem a kezébe veszi, és megpróbál a dolog mögé látni. Nem csupán a felszín érdekli, hanem az is, hogy mi van benne, mi van mögötte. Emlékeztet gyermekkori önmagamra, aki a felfedezés kíváncsiságával szedtem darabjaira a dolgokat, mert érdekelt, hogy hogyan működik, a diavetítón keresztül a kazettás magnóig mindent szétszedtem, aztán megpróbáltam összerakni, ami általában sikerült, de azért előfordult, hogy valami nem úgy működött. Vince helyett egyenlőre én igyekszem rendbe tenni a dolgokat, de néha eléggé megizzaszt.

Mai alapigénket, a szeretethimnusz mondanivalóját akkor értjük meg, ha szétszedjük. Mert amíg csak felszínes vizsgálói, amíg egy színész előadásának nosztalgijában élünk, amíg nem értjük meg, hogyan működik, addig csak azt látjuk, hogy szép mondatok ezek a szeretetről. Így kellene, de nekünk ez nem megy.

Nézzünk most együtt a sorok mögé, és ha az igehirdetés végére nem állna vissza a rend, akkor javaslom, hogy mindenki vegye elő otthon és olvassa el néhányszor ezeket a jól ismert sorokat.

³¹De törekedjete a fontosabb kegyelmi ajándékokra. Ezen felül megmutatom nektek a legkiválóbb utat.

Az igehirdetés alapigéjét előírók, nagyon bölcsen, az előző fejezet utolsó versét is hozzákapcsolták a mai szakaszhoz. Igen, mert nem önmagában áll a szeretethimnusz, hanem Pál apostol 1. korinthusi levelének összefüggésében. A bőjtelő időszakában három igét is kaptunk a korinthusi levelekből, és már az előző vasárnapokon is szóba került az ókori Görögország egyik legfontosabb és leggazdagabb kikötővárosa, ahol maga Pál apostol alapította a gyülekezetet, és szokásától eltérően elég sok időt, másfél évet tartózkodott a városban. A Római Birodalom földrajzi középpontjában fekvő város nagyon fontos kereskedelmi és ipari központ volt. Kikötőváros, annak minden előnyével és hátrányával. Az antik világ minden részéről érkeztek ide emberek, így nemzeti és vallási sokszínűség jellemezte. A vallások pedig versenyeztek egymással. Ebbe a versengésbe szállt be a keresztyén közösség is, akik a kegyelmi ajándékok közül kiemelte a nyelveken szólást, mint az egyik leglátványosabb karizmat, ahogy ők nevezték. Pál apostol, levelének ebben a részében a 12-14. fejezetekben éppen ezt, a nyelveken szólás karizmáját igyekszik a helyére tenni. A nyelveken szólás egyfajta ekstatisztikus állapot, amikor az ember teljesen átszellemülve imádkozik Istenhez és közben az ajkát érthetetlen, külső hallgató számára zagyva kifejezések hagyják el. Ez az az imádság, amikor az ember nem tudatosan imádkozik, nem gondolja végig, hogy mi az amit mond, ráadásul nem a szavak kiejtésére figyel. A Szentlélek ajándéka ez a képesség, és nem adatik meg mindenkinek. Ezt Pál a 12. fejezetben egyértelművé teszi, mégpedig azért, mert valószínűleg a Kor-i gyül.-ben elvárás volt a nyelveken szólás. Pál az előző fejezetben felsorol még néhány karizmat, és arról is beszél, hogy a sokféle kegyelmi ajándék van, amelyek mindegyike fontos, de nem mindegyik adatik mindenkinek. Van aki nyelveken szól, van, aki meg is tudja magyarázni. Más gyógyít, megint más prófétál, vagy éppen prédikál. És ekkor mondja azt Pál: ³¹De törekedjete a fontosabb kegyelmi ajándékokra. Ezen felül megmutatom nektek a legkiválóbb utat. A legkiválóbb út, a legfontosabb kegyelmi ajándék, az a karizma ami még a mennyben sem szűnik meg: a szeretet.

És itt mindjárt meg is kell állnunk. Mert Pál azt mondja, hogy a szeretet karizma, a Szentlélek ajándéka, mégpedig olyan ajándék, ami nem egyeseknek, hanem mindenkinek megadatik. De hogyan lehet ajándék a szeretet, hiszen én szeretek, a szeretet belőlem fakad. Csakhogy az a szeretet, amiről Pál beszél nem ilyen. A görög nyelvben – ahogyan erről már többször beszéltem – több szó van a szeretetre. Az agapé kifejezés, amely itt áll az Úsz. csak az Istentől jövő

szeretetre érti. Az agapé, az Isten szeretete. Tehát, amikor halljuk a szeretethimnusz sorait, és azt mondjuk, hogy de szép, és de kár, hogy én ezt nem tudom elérni, akkor nem tévedünk, mert önmagunktól a szeretetnek erre a fokára képtelenek vagyunk. Lehetnek érzéseink, tudjuk szeretni a másik embert testileg, kifejezhetjük a másik iránti szeretetünket szavainkkal, tetteinkkel. Ezek mind fontosak, de ezen felül is létezik a szeretetnek egy foka, amit önmagunktól nem érünk fel, csak akkor, ha felülről segítenek. Erről a szeretetről beszél Pál, mégpedig úgy, mint a legalapvetőbb és legszükségesebb dolog, ami nélkül minden tettünk, minden szavunk – bár lehet, hogy azok jók – de hiábavalóak.

Sokszor hallom, hogy: minek nekem templom én jobb vagyok, mint akik oda járnak. Én szeretem a másik embert, a hajléktalant, a migránst, a vidékit. Nincsenek haragosaim, az összes barátom elismerően beszél rólam, nem bántom a másikat, nem csalog, betartom a törvényeket. Szeretem a feleségem, a gyerekeim, ők is szeretnek engem. Ezt csak értékeli majd Isten...

Elhunytaknál mondják: jó ember volt, mindenki szerette.

Erre én azt tudom mondani, hogy hiába futok minden nap, hiába indulok el a maratnon, ettől még nem leszek olimpiai bajnok. Mert ahhoz valami több kell, valami plusz, ami több mint a kivitartás és a gyakorlás – ezek is kellene hozzá – kell hozzá egy adottság.

Pál ennél sokkal szebben fogalmaz: *1Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengőcimbalom.*

Először is a nyelveken szólásról beszél. Hiába szólnak nyelveken, ez önmagában még nem jelenti azt, hogy valaki keresztyén. Zengő érc, pengő cimbalom – ezek az eszközök az ókori Korinthusban is használt eszközök voltak, amelyeket arra használtak, hogy eksztázist idézzenek elő. Ezekhez nem kell Isten, ezekhez elég, ha összeütköztetik őket néhányszor. A nyelveken szólás nem nagy tudomány, bárki képes érthetetlenül beszélni, de ez semmit nem ér, ha nincs mögötte Isten.

2És ha prófétálni is tudok, ha minden titkot ismerek is, és minden bölcsességnek birtokában vagyok, és ha teljes hitem van is, úgyhogy hegyeket mozdíthatok el, szeretet pedig nincs bennem: semmi vagyok.

Pál itt is ugyanarról beszél, ezeknek a lelki ajándékoknak mindegyike megérne külön külön is egy prédikációt, de a lényeg ugyanaz, ha hiányzik szeretet belőle, akkor értelmetlen mind.

Mint ahogyan a másokért vállalt áldozat: *3És ha szétesztom az egész vagyonomat, és testem tűzhalálra szánom, szeretet pedig nincs bennem: semmi hasznom abból.* Semmi hasznom abból, ha jószívű vagyok, ha mindent feláldozom is.

Pál itt elég határozottan és megrendítően beszél arról, hogy hiába vagyok jó, hiába teszek jó dolgokat, hiába mondanak engem jó embernek ez semmit sem ér az Isten előtt. Érdemes elolvasni az evangéliumokból azt, hogy milyen történetek is vannak ezzel kapcsolatban: a farizeus és vámszedő, a gazdag ifjú, A gazdag és Lázár történetét, olyan eseteket, amikor Jézus elmondja, nem az emberi érdem számít, nem a jó cselekedetek az Isten előtt.

Hanem? Hanem a szeretet, mégpedig az a szeretet, ami Istentől van. Az agapé, amelyről János ezt írja: *Szeretteim, szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van, és aki szeret, az Istentől született, és ismeri Istent.*

A következőkben Pál ennek a szeretetnek az ismérveit mondja el, mi az és mi nem az. Ehhez nem nagyon kell magyarázat: *4A szeretet türelmes, jóságos; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. 5Nem viselkedik bántóan, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a rosszat. 6Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal. 7Mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr. 8A szeretet soha el nem múlik.*

Ha valaki ezeket komolyan végiggondolja, hogy a saját életében hogyan működik, akkor azt gondolom megszegyenítő sorozat, amelyre tényleg azt mondhatjuk, hogy ilyen ember nincs.

És valóban nincs ilyen ember, mert ilyen csak az Isten. És mégis csak van ilyen ember egyetlen egy, a testté lett Isten, Jézus Krisztus, akire mindezek igazak. Ő maga a szeretet. Ő az, akiről azt írja Pál: *10Amikor pedig eljön a tökéletes, eltöröltetik a töredékes...* Amikor Jézus Krisztus eljön az életedbe, akkor az Isteni szeretet jön el, az agapé, akkor elérhetővé válik az elérhetetlen, akkor a szeretet valódi szeretet lesz, akkor megnyerem az olimpiát, akkor már minden az enyém. Mert ő az, akinek szeretetéből lehetővé válik a lehetetlen, és ehhez nem kell különleges dolog, ehhez nem kell nyelveken szólani, prófétálni, titkos ismereteket szerezni, ehhez elég hinni azt, hogy ő azért jött, hogy utat nyisson nekünk és megmutassa a szeretet útját. Pál azt mondja, most még tükör által homályosan látunk. Igen lehet, hogy kicsit homályos ez a kép, hogyan is van ez a szeretettel. Amíg színről színre nem látunk, amíg itt élünk ebben a testben, addig a szeretetünk sem lesz tökéletes, de van másik két ajándék: a hit és a reménység, amelyek lehetővé teszik azt, hogy legalább a célt a szemük előtt tartva törekedjünk erre a szeretetre, törekedjünk a vele való teljes közösségre, hiszen az Isten szeretet. Ezt, csak a hit képes megragadni, semmi más. Nem jutunk el rá logikus úton, nem bizonyítható, de ha hisszük, akkor reménységünk nem szégyenít meg, és már életünk során megtapasztaljuk, mit is jelent az agapé, az ő szeretete. Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta, hogy aki hisz öbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Ez a mi reménységünk.